

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХІХ, БРОЙ 4

СОФИЯ, ФЕВРУАРИ 2018 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.facebook.com/Synodalpress/

НОВ ВИДИНСКИ МИТРОПОЛИТ НА СВЕТАТА НИ ЦЪРКВА

МИР НА ТОЗИ ДОМ!

Слово при въдворяването на новия митрополит

Ваши Високопреосвещенства, уважаеми г-н Огнян Ценков – кмет на гр. Видин, уважаеми г-жо Албена Георгиева – областен управител на област Видин, уважаеми г-н Росен Белчев – областен управител на област Монтана, уважаеми гостोजи и гостодами народни представители, уважаеми представители на местната и държавната власт в Република България, възлюбени в Господа отци, братя и сестри,

Когато Господ Исус Христос изпраща учениците Си на проповед, им казва: „Когато влизате в някой дом, първо казвайте: Мир на този дом!“ (Мат. 10:12). Затова и днес аз с радост се обръщам към всички вас с тези Христови думи: „Мир вам!“ Мир на всички вас, за които Видинска епархия, разположена в пределите на областите Видин и Монтана, е ваш дом. Мир на всички вас, които сте в този дом и които носите в себе си милостта на Христовия мир.

С пълно упование и доверие в Божия промисъл за проведените избори за Видински митрополит, приемам послушанието, което Светият Синод на Българската православна църква ми възложи, като ме избра и утвърди за правоправен митрополит на богоспасаемата Видинска епархия.

С пълно упование в Бога и Неговата крепка помощ идвам при вас днес, да продължа делото на Христов посланик и „свещеноействено да извършвам Божието благовестие“ (Рим. 15:16) в този богоблагословен епархийски диоцез. Да се потруя за нашето общо възрастване в Бога и за утвърждаването ни в православната вяра и непреходните Христови добродетели, за духовно и всъщностно благоустройство на Видинска епархия, за запазване „единството на духа, чрез връзките на мира“ (Еф. 4:3) в нашата Родина и в Православната ни църква. За да бъдем – доколкото е възможно за нас – в мир с всеки човек и да

† Видински митрополит ДАНИИЛ

можем заедно, с Божията помощ, да се спасяваме в Господа.

С чувство за приемственост, от днес наследявам многопоздравени се на Божията нива и многозаслужили достойни архиереи, заемали преди мен Видинската митрополитска катедра. Виждам особен Божий промисъл в това, че тъкмо днес, когато цялата Православна църква възнася към Бога молитви за упокоение на душите на всички от века починали наши предци, живели с вярата и надеждата във възкресението ни в Христос, се извършва и мое-

то въдворяване в епархията.

Чрез богослужението, което извършихме днес, ние засвидетелствахме вярата си, че отминаването от този свят не е непреодолима раздяла между нас и нашите покойници, защото за Бога „всички са живи“ (Лука. 20:38). Ето защо днес се помолихме за всички преставили се в Господа архиереи – мои предшественици, и призовахме в молитва – всемилостивият Бог да им прости всички волни и неволни съгрешения и да упокои душите им в селенията на праведните.

На стр. 7

Приветствие на Българския патриарх НЕОФИТ

Да Ви укрепява Господ!

Ваше Високопреосвещенство, възлюбени в Господа владико Данииле,

С отеческа радост се обръщаме към Вас с все сърдечно приветствие по случай избирането Ви за митрополит на старославната Видинска епархия. Епархия, която винаги в хилядолетната си история е била от особена значимост за Православната ни църква и на която днес Вие наследявате именити и многозаслужили архиереи, оставили своята незаличима диря в историята не само на тази епархия, но и на цялата ни света Православна църква.

Вярваме, че от техния пример и образец ще се въздъхват и Вие в предстоящата Ви високоотговорна архипастирска дейност, а най-вече ще имате пред очите си образа, примера и заветите на Господа нашего Исуса Христа. На Добрия Пастир, Който „не дойде, за да Му служат, но да послужи и даде душата Си откуп за мнозина“ (Мат. 20:28). И Който по съвършен начин изпълни волята на Оногова, Който Го бе пратил, бидейки Нему послушен „дори до смърт, и то смърт кръстна“ (Фил. 2:8). Този е нашият неизменен образец и на Него ние сме призвани да подражаваме през всички дни и години от нашето служение в Църквата, която Той си придоби „със Своята кръв“ (Деян. 20:28).

Това ще очаква от Вас не само Господ, но и свещеночастието на Православната ни църква, както и богодаруваното Ви паство, грижете и отговорността за което поемате от днес.

На стр. 3

Епархийски и каноничен избор на новия митрополит

Стр. 2-3

Посрещане в пределите на епархията

Стр. 4-5

Тържествено въдворяване

Стр. 6-7

Първа света Литургия

Стр. 8

ЕПАРХИЙСКИ ИЗБОР

Изборният ден за епархиите на Видинска епархия, в Неделята на Митаря и Фарисея, започна с архиерейска св. Литургия в митрополитския храм „Св. Николай“, оглавена от Негово Високопреосвещенство Врачански митрополит Григорий, заместник на овдовелия Видински митрополитски престол, натоварен от Светия Синод на БПЦ да организира и проведе изборите за нов Видински митрополит.

В храма се събраха епархийските избиратели, монаси, монахини и миряни, дошли в този исторически за Видинска епархия ден, за да отправят съборно молитва към Бога за достоен

предстоятел на богохранимото паство и наследник на приснопаметните Видински митрополити – Антим, който е и пръв Български екзарх, Кирил, Филарет, Неофит и Дометиан.

След литургията митрополит Григорий и епархийското духовенство отслужиха трисагий на гроба на приснопаметния митрополит Дометиан, намиращ се зад олгара на храма, за упокоение душата на блаженопочившия архиерей.

Избирателите се събраха в специално подготвената зала на втория етаж на Видинска св. митрополия и след като бяха про-

верени поименно заедно с редовността на техните пълномощия, се установи, че присъстват 29 от 30-те представители на петте духовни околии – Видинска, Кулска, Белоградчишка, Ломска и Берковска, по трима духовници и трима миряни от всяка. В помощ на заместника бе избрано бюро в състав иконом Рафаил Александров и Юлий Йорданов.

Митрополит Григорий даде последни напътствия за важноста на делото, към което пристъпват и разясни подробно регламентирането от Устава на БПЦ ред на гласуването. Призова да пристъпят към избора с подобаващо чувство за отговорност пред Бога и народа, да гласуват по съвест, със съзнанието, че изборът не е за мандат от няколко години, а за служение доживот на новия митрополит.

Пристъпи се към гласуване, като избирателите бяха повиквани по списъка, по реда на духовните околии и регистрацията. Всеки избирател взимаше от заместника митрополит Григорий бюлетина, подписана и подпечатана с печата на Видинския епархийски съвет, както и празен плик, и се оттеглише в обособената тъмна стая, където в уединение заграждаше имената на двама от листата, които счита за най-достойни да за-

емат овакантия митрополитски престол във Видин. Сгъната, бюлетината се поставяше в плик и се пускаше в прозрачната запечатана урна, а гласувалият се подписваше в избирателните списъци.

След като приключи гласуването, членовете на бюрото установиха, че всички подадени 29 бюлетини са валидни. Започна последователното прочитане на бюлетините и преброяването на гласовете, при което стана ясно, че двама от епископите в листата са събрали изискуемите от Устава на БПЦ, чл. 87 ал. 4, повече от половината от гласовете на присъстващите избиратели. За Драговитийския епископ Даниил бяха гласували

27 от избирателите, а за Мелнишкия епископ Герасим – 26. Останалите достоизбираеми епископи получиха съответно: Белоградчишки еп. Поликарп – 2 гласа, Агатополюски еп. Йеротей – 2 гласа, и Константишки еп. Яков – 1 глас.

Негово Високопреосвещенство Врачански митрополит Григорий обяви официално резултатите, като поздрави епархийските представители за избора и се пристъпи към оформянето и подписването на протокола от избирателите. Той бе потвърден с подписа на заместника и печата на Епархийския съвет.

КАНОНИЧЕСКИ ИЗБОР

На 4 февруари 2018 г., Неделя на Блудния син, синодният параклис „Св. цар Борис-Покръстител“ се изпълни с духовенство и богомолен народ, за да станат свидетели и съучастници в историческото събитие – избор на нов Видински митрополит за овдовялата на 18 септември 2017 г. древна катедрата.

Утренята и светата Златоустова литургия в този ден по решение на Св. Синод бяха отслужени от протосингела на Софийска св. митрополия, архим. Василий (Савов), в съслужение със софийския митрополитски протодякон Иван Петков.

В молитва преди отговорния избор в синодния параклис заедно с Българския патриарх Неофит застанаха Техни Високопреосвещенства митрополитите: Сливенски Йоаникий, Великотърновски Григорий, Плевенски Игнатий, Ловчански Гавриил, Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий, Западно- и Средноевропейски

Антоний, Варненски и Великопреславски Йоан, Неврокопски Серафим, Русенски Наум и Врачански Григорий – заместник на овдовелия Видински митрополитски престол. Отсъства на САЩ, Канада и Австралия митрополит Йосиф.

В параклиса на Св. Синод бяха дош-

ли духовници и миряни от Софийска и от Неврокопска епархия, представители на медиите и академичните среди, синодални служители, очакващи да чуят името на новия член на Светия Синод, както и представители на Видинска епархия, дошли да приветстват първи новоизбрания си митрополит.

На певничата песнопенията се изпълняваха от сборна източно-църковна певческа група, ръководена от г-н Андрей Касабов.

След края на литургията Българският патриарх Неофит се обърна към събрания си синодални митрополити с обръщение, в което изложи накратко събитията, довели до този каноничен избор, и ги прикани да пристъпят към гласуване с думите: „Нека, призовавайки в усърдна молитва помощта на Св. Дух, с добра съвест да изпълним архипастирския си дълг и да изберем достоен канонически митрополит на Видинския епархийски престол. На добър час!“

Първо гласува Негово Светейшество Българският патриарх Неофит. После и високопреосвещените митрополити по старшинство влизаха в светия олтар и на празен лист, поставен на развореното върху св. престол Евангелие, изписваха името на епископа, на когото гласуват своята подкрепа и доверие, и като поставяха сгънатата

бюлетина в плик, го подаваха на светейшия патриарх. Постъпиха 13 броя бюлетини. За Драговитийския епископ Даниил бяха подадени 11 гласа. За Мелнишкия епископ Герасим гласуваха светейшият патриарх Неофит и Западно- и Средноевропейският митрополит Антоний.

На основание получения избран резултат Българският патриарх от свое име и от това на Св. Синод прогласи за каноничен Видински митрополит Драговитийския епископ Даниил. Беше възгласено многолетствие.

Архимандрит Василий се отправи към Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, където Драговитийският епископ Даниил и Мелнишкият епископ Герасим се молеха по време на отслужената там света Литургия, за да ги извести за резултата от избора и да ги доведе в приемния салон на Синодната палата. Там светейшият патриарх Неофит отпра-

ви напътствено слово към новоизбрания Видински митрополит Даниил в присъствието на синодалните архиереи, синодални служители, представители на медиите и много гости.

За проведения канонически избор беше съставен Акт, който се вписа в Кондиката на Св. Синод за вечен спомен.

СЛОВА ПРИ КАННИЧЕСКИЯ ИЗБОР

От стр. 1

Затова и в този тържествен за Вас и за цялата ни Църква ден нашите молитви и моления са за Вас и за цялата богохранима Видинска епархия – да Ви укрепва Господ и изобилно да излива над Вас и над повереното Ви от Него словесно стадо Своята благодат, милост и щедрости, та с усърдие и ревност да се усъвършенствате в делото на служението, „в съзидане на тялото Христово“ (Еф. 4:12).

Залог за всичко това ние виждаме и във Вашия досегашен път като изряден монах и всецяло отдаден на служението си епископ на светата ни Църква. В своя подвиг Вие бяхте наставляван от ревностни по Божието дело, мъдри и опитни духовници – богопредани Христови апостоли. Израснал като монах и свещенослужител под отеческите грижи, благоговорното духовно ръководство и любовта на приснопаметния наш събрат, о Бозе почившия Неврокопски митрополит Натанаил, при когото започна и епископското Ви служение, Вие продължихте да отдавате силите си и богодаруваните Ви таланти в далечната и обширна отъждокеанска епархия на Православната ни църква, като викарен епископ на нинездравствания наш събрат – митрополита

† НЕОФИТ, Патриарх Български

ДА ВИ УКРЕПЯВА
ГОСПОД

ЕТО МЕ, ГОСПОДИ, ГОВОРИ! ТВОЯТ РАБ СЛУША!

Ваше Светейшество,
Ваши Високопреосвещенства,
Ваше Преосвещенство,
Боголюбиви отци,
Обични в Господа братя и сестри,

Благоговеев трепет и страх Божии изпълват душата ми в този ден, в който думите на нашия Господ Исус Христос, отправени към Неговите ученици: „Както Ме Отец прати, тъй и аз ви пращам“ (Йоан. 20:21), достигат до мен, недостойния, чрез избора, който Вие, Ваше Светейшество и Ваши Високопреосвещенства, извършихте днес. Възлагате ми високата отговорност на свящото служение на душепастирството във Видинска епархия на Българската православна църква.

В древност, когато Господ призовавал към служение светите пророци, сърцата им се изпълвали със страх Божии и те се молеми: „Господи, прати друго, когото можеш да пратиш“ (Изм. 4:13), но не дръзнали да не изпълнят Божията воля. Не смея да не я изпълня и аз, укрепен от думите на Спасителя: „Не бойте се, отсега ще ловите човеци“ (срв. Лука. 5:10). Тези и още множество свидетелства, а най-вече думите на Самия наш Архипастир и Господ, че от „комуто е много дадено, много и ще се иска“ (Лука. 12:48), говорят за огромната отговорност, която Господ възлага на онези, които е направил Негови съработници и им е поверил грижата за спасението на човешките души. Грижа, за която съм убеден, че днес, с Божията блага воля, чрез съблюдаването на утвърдения каноничен ред за избор на митрополит в Българската православна църква вие, достойните архиереи, членове на Светия Синод, предстоятелстван от Ваше Светейшество, ми възложихте да споделям заедно с вас.

Съзнанието ми се вънува от въпроса: ще мога ли да оправдая доверието и достойно да изпълнявам високото служение, което ми се възлага? Ще имам ли жертвената любов да полага своята душа за новоповвереното ми духовно паство по примера на нашия Спасител? Задавайки си тези въпроси, отправям погледа си към примера на просиялите в святост архипастири, светители на Православната църква през всички векове на нейното съществуване до днес. Пред мен е и образът на архиереите, заемали Видинската митрополитска катедра. Сред тях в своята духовна обаятелност е примерът на приснопаметния Видински митрополит и пръв Български екзарх Антим, който, воден от съзнанието за своя пастирски дълг, с готовност жертвал себе си и неизменно бил до своите духовни чеда в най-трудните моменти от живота им, подкрепяйки ги чрез слово и дело. Много са добродетелите, с които се украсяват и следващите митрополити, достойно наследили приснопаметния Екзарх Антим I на Видинската митрополитска катедра – митрополитите Кирил, Неофит, Филарет и блаженопочиналият мой пряк предшественик – Видински митрополит Дометиян.

Със съзнанието за своята немощ и недостойнство, стоя тук пред вас и се изпълвам с дръзновение и надежда за успех в служението ми,

Слово-отговор на
Видинския митрополит
Даниил

като твърдо се уповавам на Божията крепка помощ, помнейки думите на нашия Пастиреначалник, Господ Исус Христос: „Аз съм с вас през всички дни до свършек на света“ (Мат. 28:20), както и: „не вие избрахте Мене, а аз вас избрах“ (Йоан. 15:16). Приемам този жребий като от крепката Божия десница и като проява на Божията воля, която се изразява чрез Вашата богомъдра пастирска разсъдителност.

Ведно със страха Божии, сърцето ми е преизпълнено с благодарност и любов към моя Бог и Спасител за всичките Му благодеяния към мен, грешника.

Благодаря на нашата небесна Владичица, Пресвета Богородица и Приснодева Мария, в чиято света обител край с. Рожен прослужих немало години и под чийто покров и закрила, вярвам, че ще преминава моето служение.

Особено ярко е запечатан в съзнанието ми светлият пример на моя духовен старец, блаженопочиналия и приснопаметен Неврокопски митрополит Натанаил. Под неговата бащинска грижа и ръководство встъпих в монашеския живот и под неговия омофор бях възведен в йерархичните степени на дяконството и свещенството. По негово предложение бях възведен в архирейски сан и поставен на служение като негов викарен епископ. Духовното ръководство и преподаванията ми от него душепастирски и административен опит винаги ще ми бъдат надлежно ръководство в предстоящото ми служение, като ще се уповавам и закрила на неговото молитвено застъпничество.

Незабравям за мен е и примерът на блаженопочиналия Български патриарх Максим, който, заедно с членовете на Светия Синод, извърши над мен епископското ръкоположение. Твърдостта и последователността му по възстановяване и отстояване единството на родната ни света Църква ще бъде за мен винаги образец, достоен за подражание.

на САЩ, Канада и Австралия, високопреосвещения Йосиф.

От днес по Божията и народна воля Вие поемате грижите за светата Видинска епархия. Вярна помощ и подкрепа в новото служение, на което са Ви въздигнали светата Църква и Божият народ, всякога ще Ви бъде Пастиреначалникът – Господ наш Исус Христос, заедно с всички Ваши събратя, митрополити от Светия Синод, които в този ден Ви приемат с любов, доверие и надежда за доброплодно сътрудничество в благодатното богочовешко единство, към което ни е призовал Господ и в което е нашата сила и нашата надежда за бъдещето.

Дерзайте, Ваше Високопреосвещенство! Не шадете време и не пестете сили, нито умения, но като богомъдр архиерей, с чувство за приемственост продължете делото на Вашите достойни предшественици – за слава Божия и за още по-големи духовен възход на поверената Ви епархия и на цялата наша Църква, която от векове е била, е и ще бъде единствената истинска Майка и кърмилница на православния български дух.

Божията благодат и Неговата велика милост да бъдат с Вас и с богодаруваната Ви Видинска епархия! За много и благословени доброплодни години!

Висотата на митрополитското служение, примерът на моите именити предшественици и нарастващите предизвикателства и изпитания на времето, в което живеем, ме задължават също тъй саможертвено да отдавам своите сили за продължаване делото на духовната просвета и възрастването в православната вяра и благочестие на нашия добър по душа народ в пределите на Видинска епархия.

Изразявам своята вседушна признателност и благодарност към Вас, Ваше Светейшество, както и към Вас, високопреосвещените митрополити на Българската православна църква, за отеческите и братски грижи, които винаги сте проявявали към мен в досегашното ми служение, и за високото доверие, което ми гласувахте днес. Обещавам, че ще полага всеотдайни сили да оправдая Вашето доверие! Смирено моля и силно разчитам на Вашата богомъдра подкрепа и закрила.

Особено благодаря и съм признателен на Негово Високопреосвещенство митрополита на САЩ, Канада и Австралия Йосиф, под чийто омофор служих като викарен епископ през последните седем години. Благодаря му за топлия и щедри грижи към мен; за богатия опит, който ми преподобя по обгрижаването на епархията и работата с енориите; за дадената възможност и благословение през последната година да положим началото на нов манастир в задокеанската ни епархия. Благодаря на братята на манастира, на духовенството и на църковното изпълнение на епархията за съвместната обич, с която ме дариха, както и за безрезервното им съдействие при съвместната ни работа. Твърдо вярвам, че братските връзки, които се създадоха, ще се съхранят и продължат и закрила.

Изразявам братска благодарност и на временно управляващия Видинския митрополитски престол, Негово Високопреосвещенство Врачански митрополит Григорий, който в нелека обстановка успя да проведе изряден избор за нов Видински митрополит. Надявам се, че провеждането на избора според уставния ред ще внесе мир и ще възстанови духа на Христова-та любов в епархията.

Благодаря на Епархийския съвет на Видинска света митрополита и на епархийските избиратели за оказаното съдействие на временно управляващия митрополит при провеждането на избора и за гласуването ми доверие. Ще разчитам на тяхното съдействие и подкрепа и за в бъдеще и вярвам, че с Божията благодатна помощ и добро съработничество помежду ни ще допринасяме за благото и духовния разцвет на богоспасаемата Видинска епархия.

Благодаря на моите родители и близки, които винаги са ме подкрепяли и са били опора за мен. Благодаря и на всички, които ме подкрепиха в този избор, както и на всички вас, които дойдохте и взехте участие в това духовно тържество. Надявам се на вашите молитви към Всеподателя Бога за Неговата крепка помощ и съдействие за достойно и благодатно служение.

посрещане на границата

ДОБРЕ СТЕ ДОШЪЛ, ВЛАДИКО, ВЪВ ВИДИНСКА ЕПАРХИЯ!

Духовенство и миряни, начело с протосинел на Видинска митрополия Незово Високопреподобие архимандрит Антим, топло посрещнаха с хляб и мед новобизанския митрополит – Незово Високопреосвещенство Видински Даниил – на границата на епархията.

За да приветстват с добре дошъл своя архипастир, в храм „Св. Параскева“ и околното пространство се бяха събрали в очакване на кортежа му свещеници от епархията и жители на пограничното с Врачанска епархия с. Сумер и околните селца, сред които и кметът на селото г-жа Люция Митрофанова. Там временно управляващият епархията Врачански митрополит Григорий връчи на новия архиепископ на Видинска епархия посох – символ на архипастирската власт, и му пожела на добър час в неговото високоотговорно и нелеко служение: „На паса стагат Христово, което Бог му поверява, с любов и мъдрост да ви воду към Царството Божие“.

Приветствие от името на Видинска епархияски съвет, епархийските избиратели и администрацията при Видинска св. митрополия отпрати протосинелът архим. Антим, като изрази радостта на честния клир, монашеството и благочестивия народ от пределите на Видинска епархия, че Бог им е пратил такъв архиепископ, който да ги наставлява, да ги воду по пътя на спасението, духовно да ги върви с истините на православната вяра. „Знак на Великата Божия милост и благодат е, че духовно развитие и всяко благополучие в живота ни – начеке възбуждането на митрополит Даниил във Видинска епархия кметът г-жа Митрофанова, който приветства архиепископа от името на жителите на село Сумер.

В своя архипастирски благослов митрополит Даниил спогоди, че като оръзна тежестта на кръста, който Бог му възлага и което е омакване на архиепископа му Видинска епархия, без да щади силите си, с ревност и усърдие ще се потруди за утвърждаването в православната

вяра и църковното единство. Архиепископът изтъква, че в претпосящото си архипастирско служение ще се уповава вярно на Божията помощ и подкрепа, но и ще разчита на любовта и добротата, на съдействието и опората на Всевечния клир, възлюбеното монашеството и Божия народ в светата и богохранима Видинска епархия и изрази надежда, че ще ги свързва „Възмина любов, която е белег на онези, които са Христови (Йоан. 13:35), и която е най-великата християнска добродетел (1 Кор. 13:1-13); божествен дар и заръка към всички нас, и наша всекогашна, здрава и надеждна „свързка на свършенството“ (Кол. 3:14).

„Благодатен съм на Всеводателя, защото от този ден свързвам живота и служението си с този прекрасен и от Бога

благословен край на сълзата ни Родина: земя с бозата и слава история, с бозата и многообразно духовно и културно наследство, с почитани от целия ни народ свещени и свети места. Епархия, която през дългите столетия на своето историческо съществуване е била ръководена от достойни архиепископи, потруди се самоотвержено на Божията нива в този благоотен Господен вино-град“ – каза още митрополит Даниил и подчерта: „На техния пример и на техните завети към поколенията ще се стремя да пограждам и аз – според силите си – като отаждам цялата си енергия и всички мои, от Бога дарувани ми, знания и умения за духовното и всяческо възрастване на бела Видинска епархия“.

Камо благослови за топло и радостно посрещане, той отпрати архипастирски благослов: „Бог, по молбите и небесното застъпничество на Пресвета наша Владичица и всекога Лева Божородица, и на всички Свои светци, щедро ми ни дарува мирни и благословени бденини. Да биде над нас и над цялата наша селеност, духовно да ги върви с истините на православната вяра и да ги наставлява в нашия общ живот и път във Вярата и в нашето възрастване към „пълната възраст на Христовото свършенство“ (Еф. 4:13).

Божият мир и Незовата Велика милост, и общенето в Светия Дух да бъдат всякога с нас и със светлата ни Църква!“

посрещане в монтана

ВЪВ ВАШЕ ЛИЦЕ ВИЖДАМ ИСТИНСКИ ДУХОВЕН ВОДАЧ

Монтана – вторият областен център във Видинска епархия, посрещна своя нов архиепископ с богата фолклорна програма от Родопския край – родното място на митрополит Даниил, и от Северняшкия край – мястото на новото му служение. Изпълнения на духовния оркестър „Дико Илиев“, с диригент Пламен Крумов, и децата от Фолклорна формация „Огоста“ към НЧ „Разум 1883“, с ръководител Цветан Цветанов, и изпълнения на танцов ансамбъл „Пастрина“ към НЧ „Разум 1883“, с хореограф Първан Първанов, трогнаха сърцето на архиепископа, неговите спътници и множеството, събрано на площада пред храм „Св. св. Кирил и Методий“ в очакване на новия си епархийски архиепископ.

От името на гражданите с приветствие към Видинския митрополит Даниил се обърнаха кметът на община Монтана г-н Златко Живков и областният управител на област Монтана г-н Росен Белчев. Като направи исторически преглед на ролята на Българската православна църква за въздигането и духовното развитие на

Българията държава и българския народ, г-н Живков изрази убеждението си, че новобизанския Видински митрополит Даниил ще продължи делото на своите славни предшественици и в сътрудничество със светската власт ще спомогне за възраждането на региона.

Областният управител г-н Белчев се обърна към митрополит Даниил с думите: „На Вас, като митрополит на Видинската епархия, се полага да се грижите за нейното достойно място в християнското семейство на Православната ни църква. Вие сте призван да покажете важната роля на Църквата и с достойнство да се трудите за нейното непреходно място в Нова България“. И изрази надежда, че „по този начин Видинската епархия ще бъде славна сред другите епархии, като неизменно пазим православната вяра, изразена в догмите и каноните на нашата света Църква. Във Ваше лице виждам истински духовен водач, който с достойнство и мъдрост ще работи за утвърждаването на взаимното уважение и единението на българските граждани“.

В своето архипастирско обръщение към жителите на област Монтана митрополит Даниил каза: „Встъпвайки днес в пределите на богохранимата Видинска епархия, съм изпълнен с истинска духовна радост поради предоставената ми възможност отгата нататък да отдам силите си и целия си живот на този прекрасен и от Бога благословен, но също така и много изстрадал през последните няколко десетилетия край на нашата сълза Родина. Приемам своя избор и това свое Божие жребие едновременно като висока чест – за гласуването ми доверие, но и като огромна отговорност и най-голямото предизвикателство пред мен в досегашния ми път като монах и епископ на Христовата Църква.

Задължен съм пред Бога, пред свещеночачието на Православната ни църква и пред всички вас, и съм

решен да не покая време, нито усилия за тази от Господа поверена ми епархия, като неизменно работя за нейното и на цялата ни Българска православна църква духовно-просветно и църковно-културно възрастване, за нашия общ духовен напредък и за утвърждаването ни в истините на нашата спасителна православна християнска вяра.

Вярвам, че с Божията благодатна помощ и с небесното застъпничество на Пресвета Богородица и на всички Божии светци, както и с нашите общи и от Бога благословени усилия ще успеем да допринесем за въздигането на тази земя и нейния благочестив православен народ до онези висоти, с които знаем, че някога ти се е славяла – в дългата си и богата история.

А основание за тази вяра, за тази моя надежда и това упование, ми дава съзнанието, че заедно ни ще градим нашия общ духовен дом върху камък – върху твърдата основа на спасителните Христови заповеди (Мат. 7:24-27), които за нас са залог за спасение и „думи за вечен живот“ (Йоан. 6:68).

Първото и най-важно условие за доброто и за просперитета на нашия благочестив народ и на неговата държавност винаги е била и остава здрава духовна основа на нашата, от децата ни завещаена, православна вяра. Винаги, от самата си създаване, светлата ни Църква е била вярна и надеждна духовна опора на своя обичан народ. Такава тя остава и днес и това е моето първо и най-същественото послание към вас като новобизанския Видински митрополит – каза архиепископът и призова: „Нека да пазим нашата единствено спасителна православна вяра и върху нейната здрава основа, която е Сам Господ наш Исус Христос, да градим и нашето бъдеще като Църква и като народ. А всемогъщият Бог – казва виджа ревността ни и нашето единство и еднородието във вярата и в търсенето на Неговата свята воля – щедро ще ни додаде онава, което не ни достига“.

Кметът на Монтана връчи на митрополит Даниил специално тъкано декоративно пано с църковни мотиви, а областният управител – архиепископски посох, символ на духовната власт, в знак, че епархийните от области го признават като свой архипастир.

В храм „Св. св. Кирил и Методий“ приветствие от името на духовенството отпрати ставр. ик. Емил Ангелов, който подчерта потребността от личното напътяние и благословение на епархийския архиепископ, синосно се обърна към митрополита с думите: „Ваше Високопреосвещенство, ще си позволя да изкажа едно желание към Вас – от нас, духовниците, и енориастелитя край на нашата сълза Родина. Приемам своя избор и това свое Божие жребие едновременно като висока чест – за гласуването ми доверие, но и като огромна отговорност и най-голямото предизвикателство пред мен в досегашния ми път като монах и епископ на Христовата Църква.

Задължен съм пред Бога, пред свещеночачието на Православната ни църква и пред всички вас, и съм

посрещане във видин

НАШИЯТ ДОМ ВИДИН Е И ВАШ ДОМ!

Представителите на местната власт, духовенство, миряни от всички възрасти посрещнаха Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Даниил в епархийския център на богохранимата епархия – гр. Видин. За да приветстват новия си архипастир, на централния площад на града бяха дошли представители на областната и общинската управа, народни представители от региона, дейци на културата и образованието, духовенство и много граждани.

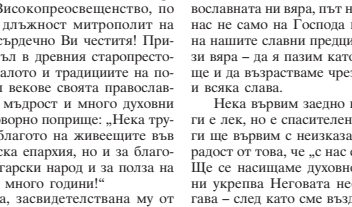
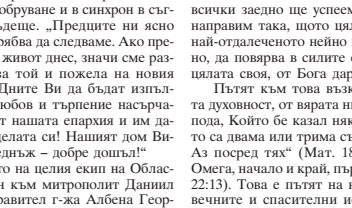
От името на жителите на старопролетския град с думи на радост и възнеение към митрополита се обърна кметът на община Видин Огнян Ценков, който изрази

надежда, че „родолюбивите и изпълнени с уважение към православната вяра и традиции видинчани ще отворят сърцата и душите си, за да приемат достойния владика. А той ще намери верния път, за да ги приобщи към християнската ценност“. И още, че след като повече от 30 години Видинска епархия бе ръководена от митрополит Дометиян с мъдрост, търпение и достопетие, „новият духовен баща на миряните от този хубав и гостоприемен край на България ще върви по неговите праведни стъпки и ще издига и занаядет авторитета на Православната ни църква“. И призова представителите на местната държава и църковна власт и гражданите да работят заедно в името на общото добруване и в синхрон в сътрудничество на общото бъдеще. „Предците ни ясно са показали пътя, който трябва да следваме. Ако пренесем този пример в своя живот днес, значи сме разбрали посланието“ – каза той и пожела на новия Видински митрополит: „Дните Ви да бъдат изпълнени с мъдрост, нека с любов и търпение насърчавате вярата у миряните от нашата епархия и им давате пример с живота и делата си! Нашият дом Видин е и Ваш дом! Още веднъж – добре дошъл!“

От свое име и от името на целия екип на Областна администрация Видин към митрополит Даниил се обърна областният управител г-жа Албена Георгиева с думите: „Ваше Високопреосвещенство, по повод въстъпването Ви в длъжност митрополит на Видинската епархия най-сърдечно Ви честитам! Приветствам Ви с добре дошъл в древния старопролетен Видин, съхранил миналото и традициите на поколения българи, запазил векове своята православна вяра! – и му пожела мъдрост и много духовни успехи на това високоотговорно поприще. „Нека трудът Ви бъде само за благо на живещите във Видинския край и Видинска епархия, но и за благо на христололюбивия български народ и за полза на милото ни Отечество! За много години!“

В отговор на любовта, завидетелствана му от живещите в пределите на Видинска епархия – богородувану му народ, високопреосвещеният митрополит Даниил каза: „След топло и сърдечно посрещане, което ми беше завидетелствано на границата на Видинска епархия и в град Монтана, имам радостта да съм тук – в старопролетския Видин, център и истинско украшение на отредения ми по Божията и народната воля Господен виноград. Град с хилядолетна и велика история, с който от днес ми предстои да свържа винягата живота си и своето служение на Христа и на Неговата света Църква – като канонически избран Видински митрополит.

Затова и в този наистина свещен миг не мога да скрия възнеенето си и моята искрена духовна радост от първата си среща с вас – неговите жители, за които, както и за цялата богохранима Видинска

епархия, от днес поемам нелеката отговорност пред Бога, пред светейшия наш патриарх Неофит и пред молотилите от Светия Синод на Православната ни църква. Отговорност, която поемам едновременно с нелеката задача да бъда достоен приемник на всички достойни отпращени архиепископи на Видин от миналото.

Съзнавам колко много ще се очаква и ще се изисква от мен занаядет, и затова още в този първи мой ден тук искам да засвидетелствам пред вас, че съм готов да сторя всичко, за да продължа и да разширя – според силите и възможностите си, делото на всички

мои велики предшественици, заемами преди мен Видинския митрополитски престол; да работя всеотдайно и неуморно за духовния, културния и обществен напредък на този красив български град и за неговите прекрасни жители, в които от днес и до края на дните си ще виждам мои братя и сестри в Христа, богородувано съвместно, съмишленици и съработници в нашето общо дело за възкресването на този град и на целия регион от пепелта на запустеност, която, за съжаление, възприа неговия възход през последните десетилетия.

Надявам се на Божията милост и на Неговата неоскъпяща любов към всички нас, и вярвам, че всички заедно ще успеем да положим усилия и да направим така, щото цялата Видинска епархия, до най-отдалеченото нейно кътче, да възкръсне духовно, да повярва в силите си и да разцъфти отново в цялата своя, от Бога дарувана красота.

Пътят към това възкресение започва от нашата духовност, от въртата ни и нашето упование в Господа. Който бе казал някога на учениците Си: „Дето са двама или трима събрани в Моё име, там съм аз посред тях“ (Мат. 18:20). И Който е „Алфа и Омега, начало и край, първият и последният“ (Откр. 22:13). Това е пътят на нашето обединяване около вечните и спасителни истини и ценности на православната ни вяра, път на следване на заветите към нас не само на Господа и Неговите апостоли, но и на нашите славни предци, които са ни завещаели тази вяра – да я пазим като най-скъпоценно съкровище и да възрастваме чрез нея във всяка добродетел и всяка слава.

Нека вървим заедно по този път, който невинна е лек, но е спасителен, защото по него ние винаги ще вървим с неизказаната и си нищо несравнима радост от това, че „с нас е Бог“ (Ис. 8:10; Мат. 1:23). Ще се насичаме духовно от Неговото слово и ще ни укрепва Неговата неоскъпяща благодат. Това – след като сме въздигнали духа си, ще успеем да въздигнем отново и всичко останало, което е боготуодно и от което истински се нуждаем.

С тези мисли и с това пожелание, общо към всички нас, поемам в този ден Видинската епархия и вярвам, че Господ наш Исус Христос, заедно със Своята Пречиста майка, със Своите небесни ангели и с всички Свои светци, създана днес заедно с нас; че ни благославя от Своя небесен престол и очаква от нас да тържем заедно с Него по Неговия единствено спасителен път към Възкресението и живота.

Божията благодат, Неговата велика милост и любов да бъдат всякога с нас и с нашия славен старопролетен град Видин! От сърце благодарна на всички вас за топло посрещане и за радостта от тази наша първа среща!“

ТЪРЖЕСТВЕНО ВЪДВОРЯВАНЕ

ПРИ ВЗАИМНА ЛЮБОВ МЕЖДУ ПАСТИР И ПАСОМИ

От площад „Бнцици“ в литийно шествие духовенство, официални лица, синогални и митрополитски църковнослужители, епархиоти и Вярващи от цяла България се отправиха към катедралния храм „Св. Вмчк Димитрий“, в който Видинският митрополит Даниил ще отправя за-напред молитви за благопреуспяването на своето

паство и православния ни български народ. Митрополитът при тържествено пее на „Владуку и священноначалника...“ пристъпи в храма и зае вдовствания след кончината на митрополит Дометиан престол.

Отслужена бе тържествена Вечерня, възглавена от епархийския архиепископ в съслужение с Техни Високопреосвещенства Великотърновски митрополит Григорий, Ловчански митрополит Гавриил, Варненски и Великопреславски митрополит Йоан, Неврокопски митрополит Серафим, Врачански митрополит Григорий, както и с Тимочки еп. Иларион – гост от съседната епархия на Сръбската православна църква, гл. секретар на Св. Синод Мелнишки еп. Герасим, изгумена на Рилската св. обител Агринополски еп. Евлогий, изгумена на Зографската манастир схиархим. Амвросий, ректора на СДСеминария архим. Пахомий, архимандрити, свещеници, дякони и монаси от български манастири – дошли да засвидетелстват братско единство, подкрепа и любов към новия митрополит на БПЦ.

От името на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и Светия Синод Великотърновският митрополит Григорий прочете „Послание до миряните и духовенството на Видинска епархия“, в което Светият Синод им препоръчва Негово Високопреосвещенство митрополит Даниил и ги призовава да го припознаят като свой законен епархийски архиепископ и да му съдействат със своята „синовна любов, преданост, почитание, уважение и послушание“, за да може да се превърне той в един истински и любещ техен духовен отец.

Посланието припомня събитията от кончината на приснопаметния митрополит Дометиан до празничния ден на въдворяването и завършва с думите: „Като ви призоваваме да припознаяте отсега нататък за свой канонически митрополит Високопреосвещения Даниил, отечески ви съветваме да му съдействате със своята любов и преданост в предстоящата негов свят, но труден погив. Като ваш духовен отец и ръководител, който носи тежката отговорност за вас пред Бога и Цър-

квата, полезно за вас е всички да слушате неговите мъдри съвети, огласителни поучения и пастирски наставления; него да спомена-

вате в светите храмове, в светите богослужения и в молитвите; към него да се обръщате за съвети в своите духовни нужди и епархийски дела; защото според законите и постановленията на светата наша Православна църква управлението на епархията принадлежи на него. Нека Негово Високопреосвещенство намери във вас свои възлюбени духовни чеда, а вие в него – своя духовен отец, та при взаимна любов между пастир и пасоми да може той по-лесно и успешно да отговори на своето архипастирско призвание, да оправдае Вашите и на Църквата надежди, като я ръководи по пътя на истината, живота и спасението и ви представя пред престола на Всевишния здрави, чисти и свети *во славу Его, Единородного Сина и Господа Бога и Спаса нашего Иисуса Христа!*“

Приветствие от името на Епархийския съвет при Видинска св. митрополия произнесе иконом Рафаил Александров. Като припомни, че дълги години Божията духовна ниша на Видинската епархийска църква бе сята и обгръжвана с Божието слово като с благодатно семе от обичния Видински митрополит Дометиан, отецът се обърна към новия митрополит: „Днес след всички човешки скърби и изпитания, преживени допуск, Бог ни възрада със своя избраник – нов апостол на Божия виноград във Ваше лице, Владико светий Данииле! Търпението Бог възнаградил! Надеждата ни в Божията милост никога не престана, не престана нашият труд и сеитба на Божието слово, с надежда повече семена да паднат на добра почва и да дадат плод стократен“. И заяви: „С Божията помощ, в съгласие с всички правила и канонически постановления, на 4 февруари 2018 г. вие, Ваше Високопреосвещенство, бяхте избран и утвърден за канонически Видински митрополит. Ние, епархийските свещеници и епархийските избиратели, така както сме ви гласували доверие досега, с Вашето благословение и под архипастирските ви грижи и ръководство, и занапред сме готови да ви бъдем крeпка опора и добри лозари, та заедно да даваме своите духовни плодове овреме. Нека има преуспяване на Божието спасително дело, мир, единомислие и благодатно служение в епархията ни! Добре сте дошли във Видинска епархия и на многая лета, Владико светий!“

В своето слово Видинският митрополит Даниил набеляза като основни насоки на своето архипастирско служение: богослужбения живот, православната просвета – както сред пограстващото поколение, така и сред всички възрасти, развиването на съвместни дейности с читалищата и други общински и самодейни организации и съхраняването на традициите, запазването на корените и народността на православните българи, социалната дейност на Църквата в епархията. Той обобщи така своето разбиране за същността, живота и мисията на Църквата в света – „да обучава и възпитава, да превръща наученото в личен опит от Божието присъствие сред нас и Божията любов към света, да подтиква към дела на състрадание и милосърдие, и така, в крайна сметка, да приобщава към Христа Иисуса и да спасява живеещите в нея от тъмнината на греха и от духа на тоя век, който с всички сили се опитва да отдалечава човека от светлината на Божията истина, да го повлича в суматата на земното и на преходното, и да го прави неспособен на живот по Бога и в Неговата света Църква“. А като единствен начин и път на спасение – „пътят на духовното здраве и Вярното следване на Христа Спасителя, в изпълнение на едната и съща мисия на Църквата във Всяко Време и на Всяко място: също както някога и първите Христови апостоли, и ние постоянно да добавяме към Църквата такива, които да се спасяват (Деян. 2:47)“.

След Вечерната богослужба нововъдвореният Видински митрополит Даниил лично благослови духовници, монаси, монахини и миряни от епархията, като в памет от този исторически ден им подари иконки на св. Димитрий Солунски.

СЛОВО ПРИ ВЪДВОРЯВАНЕТО

От стр. 1

От дълбочината на сърцето си се обръщам и аз към тях и молитвено ги призовавам да благословят началото на възложено ми от Бога и от народа Му ръководство на богоохранимата Видинска епархия, и прося молитвено им застъпничество и ходатайство за мен и повереното ми паство.

Встъпвам в дължността на епархийски митрополит с пълното съзнание за високата отговорност на митрополитското служение – за това, че на мене е поверена грижата за спасението на Божия народ в пределите на Видинска епархия, заедно с грижата за духовното и административното ръководство на епархията.

Днес архиерейското служение в Църквата Христова е изправено и пред множество нови предизвикателства и динамични промени, засягащи както отделния човек, така и цели общества, а също не и цялото човечество. Пред духовна криза и духовно обръкване, непознати никога досега в човешката история.

Днес ние сме свидетели как и у нас, и в глобален план расте поколение, което все повече бива лишавано от възможността да чуе и да се запознае с истините на вярата в Христа Спасителя. Децата у нас се раждат в семейства, които от поколения – поради редица причини, които не е мястото сега да споменавам, – живеят отдалечени от вярата и от живота на Църквата. Деца, които учат и израстват в училища, чийто учебни програми не предвиждат подобаващата духовна просвета, в резултат от което обучаващите се там не могат да направят информиран избор относно своето самоопределение.

От най-ранна възраст модерни учебни програми възпитават децата ни в идеология и „ценности“, които все по-често и все по-рязко влизат в разрез с християнската ни вяра, с християнския морал и начин на живот. Не само това, но е всеизвестно, че в глобален план, и не само сред погресващите, се увеличават и психичните проблеми, депресивните състояния, разни видове зависимости с техните разрушителни и пагубни последици за личността.

От опита ми, натрупан от моето седемгодишно служение в САЩ, имам наблюдения как грижата за погресващото поколение да бъде възпитано във вярата и опазено от разрушителните въздействия на секуларизираня дух на нашето съвремие, води хората до това сами да поемат отговорността за образованието и възпитанието на децата си със създаването на енорийски училища, както и асоциации за домашно образование. Водени от своя дълг и отговорност пред Бога за възпитанието на децата, които Бог им е дарил и поверил на техните ерши, тези родители отстояват изконното си право да имат решаващата дума как да бъдат обучавани и възпитавани техните деца.

Деца, които учат в такива училища, показват завидна успеваемост и се изграждат като добре образовани, отговорни личности и най-вече не се притесняват да изразяват своята вяра в Христа, а напротив: имат умението с радост да споделят жизнерадостта, вдъхновеността, които им носи вярата и живеенето с Христосите добротелите. Сбиде-

МИР
НА
ТОЗИ
ДОМ!

тел съм бил на благотворното влияние, което едно образование, съобразено с истините на православната вяра, оказва върху децата, техните семейства, енорията, и как това влияние се разгръща с възрастта на децата и в средата, в която те живеят в колежа, в университетите и в по-напътни си живот.

Също така и опитът ми с детските лагери в Хаджидимовския манастир, в Неврокопска епархия, в които всяка година, от полагаането на началото им от приснопамятния Неврокопски митрополит Натанаил и до днес, лятно време се обучават стотици деца, ми показва изключително благотворното влияние на православната просвета за погресващото поколение.

Тук сме дължни да споменем, че този опит не е нещо ново в историята и на Видинска епархия. Не можем да не си припомним за големите успехи на приснопамятния Видински митрополит Неофит, който полага основите на организирана църковно-просветна дейност в епархията; за създаването от този истински духовен колос от църковното ни минало на Православно-добротворно братство, както и на известния Дом за християнска просвета и благотворителност и на Епархийско девическо професионално училище, за малолетни осиротели деца.

Отново митрополит Неофит – с лични свои средства – създава фондове за подпомагане на юноши от бедни семейства, за да получат образование в духовните училища и се подготвят за пастирска дейност в епархията, което говори за истинска отеческа грижа. Доколкото ми е известно, Целодневният дом за отглеждане на деца от три до седемгодишна възраст, също построено от него, и днес краси със своята архитектура град Видин.

Обръщайки поглед назад – към многобройните примери от историята на скъпата ни Родина, се убеждаваме, че във времената, когато животът на нашия славен народ се отличава с духовен подем, с жива вяра и благочестие, той се отличава и с икономически, културен и социален разцвет. А това за пореден път идва, за да потвърди истинността на повеленото ни от Господа: „... първом търсете царството на Бога и Неговата правда и всичко това (т.е. необходимите материални блага) ще ви се придаде“ (Мат. 6:33).

Като християнин и епископ на Христовата Църква търводро вървам и съм убеден, че ако ние искрено отворим сърцата си за Бога, ако Го възлюбим от цялата си душа и с цялото си сърце – така, както Той ни е учил и както Сам ни го е показал, Неговата благодат преизобилно ще се излее над всички нас, над нашите деца, над нашата земя и над всички

наши дела и начинания.

Като имам предвид казаното готук, приемам като свой вменен дълг да положа всички по силни усилия за разпространението и подпомагането на православната просвета – както сред погресващото поколение, така и сред всички възрастни. Затова една от основните ми грижи ще бъде насочена към катехизаторската и просветна дейност сред всички възрастни и с тази цел ще работя за откриване навсякъде на енорийски прицърковни училища, а там, където те вече съществуват – да бъде доразвита и обогатена тяхната дейност.

Ще търся, и заедно ще търсим, начините за запознаване и общуване на преподавателите в тези училища с преподавателите в епархии с богат опит и постижения в това отношение, включително и епархията ни отвъд океана. Заедно ще търсим възможности и за развиването на съвместни дейности с читалищата и други общински и самодейни организации, които работят за съхраняването на традициите, запазването на корените и народностния дух на православния българин.

Просветата във вярата обаче включва не само теоретично преподаване на истините на вярата. Това е началото. Православната вяра е живот, в който постепено се просвещава не само човешкият ум, но чрез опознаването ни, чрез съвместната молитва, духовния живот, съвместни дела на милосърдие, започва да се просвещава и очисти от страстите и човешкото сърце.

Ето защо, ще направя всичко възможно това, което децата ще научават в неделните училища за живота на Христа, за свещената история и живота на светците, за силата и жизнерадостта от вярата, духовния живот и делата на милосърдие, те да могат да докоснат и да устият и в своя личен опит.

Толкова много са и примерите, когато чрез внимателното и молитвено пение в храма, чрез красотата на богослужението, Господ се е докосвал до сърцата на присъстващите на богослужението.

Често в САЩ съм слушал да казват: „Чухах за Православната църква от приятели, четях православна литература, но когато влязох в православен храм по време на богослужение, почувствах, че най-после съм у дома“. Ето защо, заедно с теоретичното запознаване на децата и възрастните в неделните училища, ще се обърне внимание и на църковното пение, което, когато идва от чисто сърце, най-непосредствено ни доближава до Бога, дава възможност за изява на поривите на душата към Бога.

Друго важно нещо, на което ще се постарая да се обърне внимание, това е социалната дейност на Църквата в

епархията. Защото примерът, който ни дава делото на приснопамятния Видински митрополит Неофит, не трябва да остава единствено спомен за едно далечно минало на Православната ни църква, а трябва да бъде възкресен и превърнат в наше настояще.

Такова е моето дълбоко разбиране за същността и живота на Църквата и за нейната мисия в света: да обучава и възпитава, да превръща наученото в личен опит от Божие присъствие сред нас и Божията любов към света, да подтиква към дела на състрадание и милосърдие, и така, в крайна сметка, да приобщава към Христа Исуса и да спасява – да спасява живеещите в нея от тъмнината на греха и от духа на моя век, който с всички сили се опитва да отдалечава човека от светлината на Божията истина, да го повлича в светата на земното и на преходното, и да го прави неспособен на живот по Бога и в Неговата света Църква.

Единственият начин и път, по който ние можем да се противопоставим на всичко това, да бъдем и да пребъдем в Христовата светлина – това е пътят на духовното здраве и върното следване на Христа Спасителя, в изпълнение на едната и съща мисия на Църквата във всяко време и на всяко място: също както некога и първите Христови апостоли, и ние постоянно да *гобавяме към Църквата такива, които да се спасяват* (Деян. 2:47).

По този единствен спасителен път съм готов да тръгнем всички заедно още от днес.

Божията благодат и Неговата велика милост, и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!

За много и благословени години!

Изказвам своята искрена благодарност към Негово Светейшество Българския патриарх Неофит, чия цел св. Синод на БПЦ-БП за високото доверие, което проявиха към мен и за братската и богомъдра подкрепа. Благодаря на Техни Високопреосвещенства – Великотърновския митрополит Григорий, Ловчанския митрополит Гавриил, Варненския и Великопреславския митрополит Йоан, Неврокопския митрополит Серафим и Врачанския митрополит Григорий, който бе наместник на обгвения Видински митрополитски престол, както и на Техни Преосвещенства – Тумочкия епископ Иларион от съседната братска Сръбска православна църква, Менишкия епископ Герасим, главен секретар на св. Синод, и Агрианополския епископ Евлогий, изумен на Риската св. обител, за техния труд и братската подкрепа да дойдат тук днес, за да засвидетелстват своето единство в Христа. Благодаря на Техни Високопреподобия схархим. Амвросий, изумен на Зографската св. обител, архим. Епифаний, изумен на Роженската св. обител, архим. Теофил, изумен на Хаджидимовския манастир, и на множеството отци, братя и сестри от Неврокопска епархия, за тяхната братска обич в Христа и за това, че дойдох, за да бъдем заедно на това общоцърковно тържество. Благодаря на Епархийския съвет и на епархийските избиратели, които ми гласуваха доверие и устояха на всички трудности, случили се при този избор. Благодаря за топлия прием на всички вас, дошли от близо и далеч, за да бъдем заедно на този значим празник. С Божията помощ и нашите взаимни усилия се надявам да вървим достойно напред!

ПЪРВА СВЕТА ЛИТУРГИЯ

ДА СЕ СТРЕМИМ ДА БЪДЕМ ЕДИННИ

Първата архиерейска св. Литургия в богодаруваната му епархия новоизбраният Видински митрополит Даниил отслужи на **11 февруари** (Неделя Месоустна) в катедралния храм „Св. Димитрий“, в престолния си град Видин.

На митрополита, в изпълнение с богомолен народ храм, съслужиха синодалните архиереи: Великотърновски Григорий, Ловчански Гавриил, Варненски и Великопреславски Йоан, Неврокопски Серафим и Врачански Григорий, както и Тимочкият епископ Иларион от съседната ни епархия от Сръбската православна църква, Мелнишкият еп. Герасим – гл. секретар на Св. Синод, и игуменът на Рилския манастир – Адрианопошки еп. Ев-

логий, схиархим. Амвросий – игумен на светогорския Зографски манастир, архим. Антим – протосингел на Видинска св. митрополия, архим. Пахомий – ректор на СДСеминария „Св. Йоан Рилски“, архимандрити, йеромонаси, свещеници и дякони от Видинска епархия и гости, засвидетелствали братско единство и любов към новия митрополит на БПЦ в неговата първа св. Литургия като православен архипастир на Видинска епархия.

Богослужбата бе украсена от певческите групи за източна църковна музика „Св. Наум“, под ръководството на г-н Андрей Касабов, монахините от Врачанския манастир и църковния хор при катедралния храм.

В края на съборната богослужба Негово Високопреосвященство Даниил изрази радостта и вълнението си от отслужаването на първата св. Литургия в богодаруваната му Видинска епархия като новоизбран неин митрополит. Владиката сподели вълнението си от това, че тази негова първа служба съвпада с деня, в който Църквата ни припомня за Страшния Христов съд, с началото на периода, отреден от нея за особено покаян и подвижнически, и от това, че ще върви по този път на Великия пост заедно с епархийската му църква, чрез богослужението, изпитването на съвестта, взаимната помощ, дела на милосърдие, „за да се подготвим с радост да отпразнуваме светлото Христово Възкресение“.

„Ако в земните дела нашата съвест ни оправдава или осъжда, но често бива повлиявана от нашите собствени пристрастия и често е склонна да ни извинява и оневинява, то заставайки пред Съдията, Който не гледа на лице, нашите дела ще бъдат изпитани по достойнство“ – каза архиереят.

Като припомни евангелското четиво за деня за Страшния Христов съд, митрополит Даниил призова да изпитваме съвестта си за нашите дела според записаното Слово Божие и доколко спазваме двете най-важни заповеди, които ни е дал Господ: за любовта към Него и към ближния. Той подчерта, че въз основа на изпълнението или неизпълнението на тези заповеди ще бъде преценен нашият живот, дали сме изпълнили на дело жертвената любов към Бога и ближните, дали сме пожертвали от своето време, имущество, спокойствие, за да помогнем на някой страдащ, да го уве-

шим и облечим състоянието му, и че тези наши простички, обикновени ежедневни дела и отношения ни към хората около нас ще са определящи за вечната ни присъда.

Митрополит Даниил подчерта, че с думите: „Доколкуто не сте сторили това на едно от тия най-малките, и Мене не сте го сторили“, Господ приравнява любовта към Бога с действителна любов към нашия ближн. И призова – като имаме предвид това, да преценяваме дали нашите дела са насочени към изпълнението на заръките на Господ, или поскоро към удовлетворяване на собствените ни егостични желания и пристрастия, защото тук, в този живот, можем по човешки да се оправдаваме, че такъв е светът, такова е времето, но във Вечността мярката за делата ни ще бъде Слово Христово.

С надеждата, че църковното изпълнение на Видинската епархийска църква заедно с него, като неин архипастир ще посрещнат с радост светлото Христово Възкресение, митрополит Даниил каза: „И днес е празник, защото със светлата Литургия, която се нарича още Евхаристия или благодарение, ние благодарим на Господ за Неговата свята жертва, която е направил, за да ни събере да бъдем едно, защото нашето единство се основава на Христовото единство. Един е Бог, една е вярата, едно е Кръщенето, затова

ние като тяло Христово сме длъжни да се стремим да бъдем единни“. И благодари поименно на Техни Високопреосвященства членовете на Светия Синод, както и на Тимочкия епископ Иларион, на представителя на РПЦ в България, на преосвящените епископи, високопреподобните архимандрити, игумени и отци, дошли, за да засвидетелстват това единство и любов в Христа в деня, в който встъпва в това ново свое служение, и изрази увереност, че и напред ще вървят така, заедно и в единство, към спасение. Благодарни на митрополита на САЩ, Канада и Австралия Йосиф, клириците от задокеанската ни епархия за тяхната подкрепа и братско съслужение, както и на представителите от

тази епархия, послушници от новооснования там манастир, дошли в България за въдворяването му, като подчерта, че животът ни в Христа е един и същ, където и да се намираме.

„Светите отци казват, че нашето спасение зависи от нашия ближен, че не е възможно да пренебрегваме, осъждаме, да имаме презрение дори към един единствен човек и да бъдем съединени с Христос“, припомни високопреосвященният митрополит и изтъкна, че ако в образа на нашия ближен, сътворен по Божий образ, не виждаме образа на Христос, то ние не живеем с вярата в Христос.

„Радвам се и съм благодарен на Бога, че ме е поставил да уча във вярата, да наставлявам и ръководя в пътя на спасението Божия народ във Видинска епархия. С радост приемам това послушание, съзнавайки голямата отговорност, множеството предизвикателства и трудности, които предстоят, но с упование в Божията помощ, единството и взаимопомощта на събратята от Светия Синод, другите сестри Поместни православни църкви, клира и църковното изпълнение служението ми да бъде богоугодно, за слава Божия и за наше общо спасение“ – каза митрополит Даниил и заключи: „Нека с Божията помощ и по молитвите на св. Димитрий и честваните днес светии да преинемем предстоящия ни подвиг! Божие благословение да бъде с всички нас! Амин!“

Текстове в броя: Александра КАРАМИХАЛЕВА
Снимки в броя: Ангел КАРАДАКОВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ – 2018 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000

ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на Танка Тончева Христова, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови